

ся едни други. Попечители-тъ въ Одесѣ при всичко-то си доброжелателство, като пѣмахъ прѣдъ очи теченіе-то на работы-тъ, отъ таквызъ противоположны едни на други извѣстія които получавахъ, колебаехъ ся и често бывахъ принуждены да ся отправятъ и къмъ едни-тъ и на други-тъ съсъ съвѣты и даже погажденія, това което дразнеше и едни-тъ и други-тъ, додѣто най послѣ дадохъ по-голѣмо довѣріе на възпитанницы-тъ като на хора учены и за които мисляхъ че общественна-та полза ще бѣде по-близка на сърце-то имъ, и споредъ тѣхны-тъ оплакванія и желанія като помагахъ за поддържаніе-то имъ провъзгласихъ ги самостоятелни и независими отъ общинъ-тъ.

Но за жалость тая безцѣнна дарба падна въ лоши рѣцѣ, възпитанницы-тъ които бѣхъ честиты да ги слѣтя това прѣимущество не умѣихъ да ся възползуютъ отъ него. Тѣ злоупотрѣбихъ тѣзи свободъ, оставихъ на странъ общъ-тъ ползъ и грижи тѣ за успѣхъ-тъ на училища-та и излѣзохъ вѣнъ отъ кругъ-тъ си, като ся увлякохъ да служатъ на каприци-тъ си, по слѣдствие на което и изгубихъ скоро това прѣимущество като ся намѣрихъ принудены попечители-тъ да ги подчинятъ пакъ на общинъ-тъ, но и това не помогна. Незадоволствія-та, распри-тъ и раздоры-тъ ся не прѣсяквахъ.

А какво е было стремленіе-то на възпитанницы-тъ и какво имахъ тѣ съ чорбаджіи-тъ и какво искахъ отъ тѣхъ? Ето въпросъ който ний много пѣти смы си задавали и не смы могли да си го обяснимъ освѣтъ тѣй :

Извѣстно е че възпитанницы-тъ сѣ подчинены на условія да неплащатъ иждивеннъ-тъ сумъ при възпитаніе-то имъ. При голѣмъ-тъ жадность за учене, свойственнъ на млади-тъ когато сѣ наченжли да вкусватъ първы-тъ плодове на наукъ-тъ, всякой охотно ся подчинява на тѣзи условія, даже и по-тежки да бѣдяхъ; но слѣдъ свършеніе-то на науки-тъ, като ся напомнимъ за условія-та, тутакси незадоволство замѣнява чувство-то на признателность къмъ благодѣтели-тъ имъ. Мисль-та че тѣ не сѣ толкозъ свободны, а още че сѣ обрѣменены съ дългъ, който трѣба да плащатъ прѣдставя имъ несносно положеніе-то имъ :